

SZARVASI ÚJSÁG

Heti ap, a társadalom, közgazdaság és irodalom köréből.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 6 frt. — kr.
Félévre 3 frt. — kr.
Negyedévre 1 frt. 50 kr.

Egyes szám ára 12 kr.

MEGJELENIK:

hetenként egyszer **vasárnap**.

Az előfizetési és hirdetési pénzek, úgy a lap s ellemi részét illető közlemények a szerkesztőhöz Szarvasra küldendők.

A nyílt-térben minden garmondsor díja 25 kr

HIRDETESEK

jutányos áron vétetnek fel.

A hirdetések az „Árpád” irodalmi és nyomda intézetbe küldendők. Ugyanitt fizetendőek azok díjai.

Budapesten lapunk számára hirdetéseket elfogad Jaulusz Gyula Dorottya utca 11. sz. továbbá A. V. Goldberger, servitater 3. sz. alatt.

A lutheránus egyház és a panszlavizmus.

Rég időtől fogva foglalkoztatja a hírlapirodalom munkásait azon hydra, mely úgy a magán életben, mint nyilvánosan felütve fejét titkon működik a magyar állam s nemzet ellen.

Nem ismeretlenek a t. olvasók előtt, azon csomó számai, melyekkel a nemzetiséget körül akarta hálózni némely háladatlan ember, ki szeretne egy Dacóromniát egy nagy Szláviát létrehozni és ki valószínűleg szeretne ott majdan uralkodni is.

Ezuttal a panszláv üzemekről s hazánkbeli panszlávokról akarunk megemlékezni.

Nem ismeretlen ezen embereknek a történelemben való járatlanságuk; mert hisz ezen mozgalomhoz, melynek közös neve panszlavizmus, jókora műveletlenség, ennél több hálatlanság szükséges.

Ismeretes ezen mozgalom a nép minden rétegében; mert azzá tette ezt Felvidéki, a panszláv agitátorok felsorolásával. — De ismeretesek az egyének is; mert hiszen őket könnyű, elv nélküli kapzsi eljárásukról felismerni.

Ismeri a nép józan része, amaz utálatos szörnyetegeket, kik aljas önző érzelmeik által vezéreltetve, a műveletlen idegen ajkuakon gyűjtik kincseiket. — Ismerjük azon ingatag talajt, melyen sátorukat fölütötték ezen egyének. Kis szellő, kell s a sátor fenekéstől fölfordul.

Keveset is adnánk rájuk; velők nem is foglalkoznánk, mert arra érdemetlenek, ha az idegen nemzetiségük érdeke nem kívánná, hogy tereljők a megméltelyezett embereket azon útra, melyen a hazafiság, becsületesség terem.

Foglalkozunk vele, t. i. a panszlavizmussal — azért; mert védeni akarjuk a nagyobb tömeget, mely

ezen hazaellenes emberek eljárása által szennyezve van.

El akarjuk ezzel érni azt, hogy szálljanak ezen bűnökben megrögzött javithatlan egyének magokba, szégyeneljék magokat. — ha ugyan még erre képesek — mert ők az emberi erények egyik legdicsebbikét akarják bűnnek nyilvánítani: a hazaszeretetet.

Bűnnek tartják azt az érzelmet, mely annyi keblet lelkesített, mely nélkül nyomorult bérenczek, rab-szolgák az emberek. Ő bennük nincs hazaszeretet; rab-szolgák óhajtanak lenni — a mit megis érdemelnének.

Be akarták szennyezni ezen valamik a protestans egyházat, mint a melynek pedig még hitelvi között is első a szabadság szent eszméje: a hazaszeretet.

Titkon működtek, igaz, de a lepel le lett rólok rántva, s most ott állnak a közvélemény előtt megszégyenítve. — Céljukat nem érték el; mert mielőtt cselekedetük átkos gyümölcsét megláthatták volna, észrevették őket.

Felállott a sajtó s harczolt s harczol tovább is ellenük. De felállott egy luth. egyházmegye is és átkot kiált ezen izgató rosz hazafiakra.

Lelkemből, meggyőződésemből hiszem, hogy ha olvassák a honti ág. ev. egyház megye gyűlésének határozatát, vádolja őket az elaltatott lelkiismeret.

Mit tett ezen egyházmegye?

Követte azon sugallatot, melyet a szeretet ébresztett föl lelkökben.

Tette azt, mit tennei kellett azokkal szemben,

kik a protestans egyház eme felekezetét haza ellenes működésökkel bemocskolták.

Olvassák el a pontokat s piruljanak.

Kimondotta a gyűlés, hogy határozataikat ezután magyar nyelven hozzák. Kimondotta, hogy csak a magyar nyelvet teljesen bírő egyén választható pap és tanítónak, Kimondotta, hogy csak magyar tanintézetből került egyéneket alkalmaznak egyházi hivatalnokokul.

Kimondotta, hogy a kétes érzelmű egyének hivatalaiktól függesztessenek föl. — Kimondotta, hogy a kormány a lehető legszigorubb eljárásra hívassék föl azon egyénekkel s körülménnyel szemben, kik és melyek a magyar állam eszméje ellen követnek el bűnt.

Kell ehhez magyarázat? Nem. Visszaadja ez a prot. egyháznak, mint autonom testületnek ama fényt melyet eddig kimutatott, midőn vallási hitelveivel azonosította a haza szabadságát.

Bebizonyította azt, hogy aki a haza ellen vét, romlott tagja a prot. egyháznak s eltávolítandó. — **Bebizonyította**, hogy a prot. egyház és a haza érdeke igen sokszor azonos, különösen, ha bármelyiknek szabadsága forog veszélyben.

Üdvözljük a honti egyházmegyét, különösen akkor, midőn egynémely ag. hitv. ev. szuperintendens urnak a panszláv mozgalmat illető rendeletei is oly semmit mondók, sőt kétértelműleg gyanusak, a mikor azt hangsúlyozzák: magyar érzelmű legyen mindenki, de a tót irodalom művelését el ne hanyagolják.

Nyelv és értelem egymás nélkül ritkán jó hazafias.

Üdvözljük Sembery és Lőrinczy urakat s óhajtuk, hogy a hozott határozatok az egyház kerületi gyűlésen is hasonló hazafias érzelmekkel találkozzanak.

Ligárt János.

Csarnok.

Hires kutyák.

(Vége.)

— Melyik irányban? szölt aztán; egészen elmentek a szigetről; két óraker hajóra ültek, mert parancsot kaptak a császártól, hogy azonnal távozzanak,

— Elmentek s engemet itt hagytak! szölt Bonard bámulva és ijedten. — Mint szökevény fogok vadolatni! Átkozott a káplár, ő az oka mindennek. Most már értem, mit akart Capucin! A haláltól nem félek, de a szégyen.

— A fölött ne aggódjál, — vigasztalta a paraszt; — a dolgon most már nem lehet változtatni Nyugodjál meg sorod fölött s maradj békében itt. Ha a francziák ismét eljönnek, tanuskodni fogok, hogy te ártatlan vagy.

— Jó ember, te nem ismered a katonai törvény szigorát — viszonzza Bonard.

— De hogyan büntethetnének meg, ha nem vétettél? És addig, még földieidnek vissza jönni tetszik, nem élhetsz leve-

T Á R S A G

Az asszony prédikációi.

— Galicziai idyll. —

SCHACHER-MASOH után.

Ganizka asszony behuzódott kaczabajkájába, melynek prémes gallérja épp olyan kedvező sugársényt vont szép feje köré, mint a milyen előnyösen tünteté ki ujja a szép asszony mintaszerűen szobrász kezeit, — s mikor így meg volt arról győződve, hogy ellenállhatlan bájaiban, akkor vágott hozzá morcos képet. S mikor így előkészíté magát akkor kijelenté, férjének, Kleofás tiszteletes urnak, hogy nincs meglegedve vele. Vagy ebben, vagy másban. Legtöbbnyire megróttá azonban prédikációt. S Kleofás ur ettől rettegett legjobban. Mert felesége olyan rendkívüli fölényt tudott hidegségével magának kicsikarni fölötté, hogy a prédikációk inkább voltak a Ganizka asszonyéi, mint a Kleofás uréi. S ha bárminő csekély perpatvar a házi körön belül előfordult, a szónoklat tárgyát kelle képeznie: hogy az esetleg bűnös családtag így is megkapja. — a templomban! — megérdemett büntetését, s hogy különösen a lelkes leggyakrabban módot találjon arra, hogy a maga hibás voltát fölismerje, fejtegesse azt, s térjen meg, javuljon meg.

Kleofás lassankint olyan szelid lett, mint a galamb a feleségével szemben, de valahányszor a feleségének eszébe jutott az ő honnemléte alatt dolgozószobáját rándbehozni, iroasztalát leporolni, dühös lett, mint a vad oroszán, föl és alá járkált egy szinpadi hős lépteivel, tenyerével nagyokat ütött az ablak párkányára, hogy az üvegek mind megremegtek belé, a hangjában hallható lett az a harsogás, mit prédikációiban nélkülözni szokott. És ilyenkor még az sem hatott rá, ha felesége felhuzta kaczabajkáját s ránézett hideg tigris tekintetével.

Az asszony ilyenkor nyugodtan bezárkozott szobájába s ajkán gúnyos nevetéssel, kezében Pizemeki vagy Danilewski valamelyik regényével várta azt a pillanatot, midőn férje megjelenik a kulcslyuk előtt s rövid tárgyalás után föltétlenül megadja magát. S akkor a legközelebbi prédikáció bizonyára e szavakkal kezdődött: Ájtatos hallgatóim! Aki vigyázatlanul szölt, szür mint a kard, de a bölcsnek nyelve gyógyító, vagy pedig: a bolond elárulja haragját, de az okos elrejté bösztülését.

Alexa, a Ganizka házaspár egyetlen leánya olyan egyszerű és fegyelmezett nevelésben részesült, mint az egy lelkes leányához illett. A 16 ik évében még alig tudta, valjon szép-e vagy nem, s minthogy anyja maga szokta vastag szöke fürteit lebontani, még arra sem volt szüksége, hogy

gővél. Bizony nyál falusi vagy, mint én: és okvetlen értesz valamit a mezei munkához. Nekem épen szolgára volna szükségem, meg fogadnálak, ha akarod.

Hosszu gondolkodás és töprenkedés után bele egyezett Bonard. Ott maradt a parasztnál, s nem sokára az egész ház kedvence volt, s végül nőül vette gazdája leányát.

Igy mult el négy év; néha ugyan fájdalmasan gondolt hazájára, a „szép Franciaországra“ de különben egész otthonosan érezte magát és elégedett volt sorsával, s akarat nélküli szökését csaknem feledte már. Egyszer egy reggel kis flotta érkezését jelzették. Hadi hajók voltak francia lobogókkal. „A francziák jönnek, a francziák jönnek!“ szolt egyik a másikhoz: „már partra szállnak.“

Bonard is hallotta a hirt, mely mint ágyudörgés zugott fülében. Most el van veszve, tudta, s mégis öröm és remény sugárzott szívében.

Sietve futott haza, fölvette egyenruháját s fölállt örök ugyanazon dombra, melyen évek előtt a faképnél hagyták. Ez alatt a hajók közeledtek a halom felé, a legelsőn egy fehér fekete foltos pudli, melynek örömgatása mindég hangosabb lön a mint a járművek közeledtek. Bonard szemei félelme daczára is örömkönnyekkel teltek meg, a mint régi hívét, Capucint fölismerte. Az állat nem tudta türelmét tovább korlátozni, a vízben ugrott és partra uszott.

A mint a hajók oly közel értek, hogy a hang hallható volt, fegyverét lökészen tartva kiáltott a katona:

— Qui vive?

— Qui vive te magad? kiáltottak a hajórul, melyen Davoust tábornoki tisztjei voltak. — Ki vagy, s mit csinálsz itt?

— Őt állok! válaszolt Bonard.

— Furesa kis ör, szoltak nevetve a tisztek. Mióta álsz őrt?

— Őt éve.

Uj kaczaj a hajón.

— Akkor jöjj le, épen ideje lesz, viszonzák tréfásan a tisztek.

Lassan megindult Bonard lefelé a halomról mint a boldond, futott Capucin örömeiben elé s ugrált a katonára, most nem bántalmazta rugásokkal mint öt év előtt s hű barátja által kísérve Bonard társaihoz jutott. Ezeknek elbeszélte sorsát és szerencsését, szerencsecsillaga ugyhozta magával hogy a káplár tiszté lön és Davoust tábori törzs karához tartozott, s előadta ennek a történetet. Davoust szívélyesen nevetett Bonard hadicselén s véglegesen elbocsátá, mondván:

— Sajnálám szegény fiut a hadi törvényszék elé állítani, miután oly soká állt őrt.

Bonard nem tért vissza Franciaországba Rügában maradt s utódait még ma is az „ört álló családnak“ hívják.

Még egy hires kutya Moustache, melynek képe Párisban a rokkantak palotájának termében van, érdemeli meg, hogy említést tegyünk róla. Moustache a francia hadseregnél mint „ezred kutyája“ szolgált s azon osztályt, melynél szolgált nem egyszer mentette meg véletlen megtámadásoktól.

Ezen kutya különféle ezredeknél több hadjáratban részt vett Spanyol és Németországban. Az utóbbi hadjáratok alkalmával egy lovas vadász ezredet követett. Egyszer az ezredet visszaverték s hevesen üzék. A zászlótartó megsebesül s észrevétlen fekvé maradt. Miután a kutya sebeit nyalogatta s később sikertelen próbálta a zászlót magával vinni, letépte rúdjáról s szerencsésen visszavitte ezredéhez. Ez esemény a legnagyobb figyelmet vont magára s pontosvizsgálat tartatott, mely után a montehelloi herceg Lannes tábornagnak jelentést tettek felöle, kit a történet annyira meghatott, hogy közölte a császárral s kérte, hogy tüntetné ki a derék ebet a becsületlegió keresztjével. De Napóleon ezt nem találta helyesnek. hanem készítettett egy arany

a tükröbe pillantson. De volt neki egy barátnéja, az orvos leánya, aki, talán a kelletinél is jobban felvilágosítá őt bájai értéke felül s megtanítá őt arra, hogy azokat hogyan nővelje meg.

Alexa ehez hasonlóan többet foglalkozott már a templomban a fiatal urakkal, mint imádságos könyvével, s mint-hogy a falu az arszlánjai t. i. a földbirtokos fia, a nálunk beszállásolt lovastiszt, a tanító és a vámhivatalnok gyakran jártak estenden az orvoshoz, játszottak ott zálogosdit, napról-napra jobban felciczomázta magát, s eltanulta a kaczárságnak minden fogásait, melyek talán csak lehetségesek. Előbb kötött a mellére egy csokrot, aztán a hajába tűzött egy szál virágot, azután titokban készített a barátné segítségével egy szürke selyem derekat, a mely ugy szoritotta testét, mint a prés, azután a gyilkos illatszerbe merült a zseb-kendő, s végre egyik este feketével mázolódtott be a szemöldök, s pirossal az orcza, s a főr fölgubbaszkodott a chignon.

Rettenetes volt a pillanat, midőn Ganizka asszony lányán mind e változást észrevette. Egyszerre leröpült az alhajtinós, egyenest a tűzbe, s mielőtt háromig lehet volna olvasni, vízbe mártotta a ruhakefét, s azzal dörzsölte arcát minden kgyelem nélkül, a selyemderéktől válni kellett, s a zokogó lány bizony fölvette a szolgáló báránybőr bundáját, s lement az udvarba zo foknyi hidegben fát vágni. „Ott majd csak ki fogsz pirosodni.“ mondta az anya szívtelenül mosolyogva, s való, hogy miután Alexa egy héten át min-

dennap két óra hosszat vágott fát, egész kényelemmel mondott le a pirosítótól.

A lelkésznek pedig meghagyatott, hogy a szépszékről mondjon prédikációt a hiuság és te szelgés ellen. Ő azonban orrát sintorgatta s mondá: ez darázsészek ahová kényszerítess: s vessen rá követ az, a ki magát büntelennek érzi.

— Én vetem, mondá Ganizka féleletül, mert ha te: az hiszed, hogy én is fordítok gondot külsőmre az egészen más dolog. mert én mindenekelőtt nem 17, hanem 35 éves vagyok, azonfelül nekem kötelességem, hogy előtted teszem, mert csak így gyakorolhatom rád azon jótékony befolyást, mely által téged már sok keblematlenségtől de sőt szerencsétlenségtől óvtalak meg.

— Erzsébet, mondá elérzékenyülten Kleofás, te mindig szép vagy, de ha még csunya volnál is, azért én imádnálak. Hiszen Pál apostol olyan igazán mondja: „Aki a feleségét seereti, önmagát szereti.“

— De, azért minden Pál apostol daczára nyakas vagy, veté ellene az asszonyság, valahányszor a hálóköntös van rajtam, s csak akkor hajolsz meg, ha felveszem a kaczabajkádat.

— S ezzel felvette a büvös öltönyt. S valóban a következő prédikációban fölhangzottak e szavak: Hallgassátok meg Ezsaiás prófétát, mielőtt késő volna, mert Zion lányai büszkék, mondja ő, s föltartott nyakkal és kifestett orczával járnak, fölczifrázva sétálnak és illegetik magokat, és lábaikon drága cipők vannak, de az ő fejüket meg fogja kopaszítani, és bájaikat elveszi tőlük.

érdemjelt ezen fölirattal: *Monstache, chien français; ilsaitva le drapéan du régiment, melyet a kutyá a becsület-legió keresztjének rendszalagján hordott nyakán. Életét a spanyol-országi hadjárásban a traréterén ágyúgolyó által vesztette el.*

Szinészet.

Szombaton, f. hó 9-én a „Tiszt urak a zárdában” című operette adatott. Cserváry Ilona, Luiz szerepében kellemes hangját s ügyes játékát teljesen érvényesíté s Vadnay Vilma a pajkos Murit, ki mindenáron kalandra vágyik, igen sikerülten ábrázolta. Mellettük Simone kis szerepében Sz. N. Demjén Mari tünt ki élénk játékával. Elezky Ferencz (Gontran) szép hangjával s ügyes játékával ugyszintén Latabár (Narcisz) humorus alakításával mint mindég, ezúttal is tetszést arattak. Német József Bridén abbé szerepében kitünő volt, szóval ez előadás a leg-sikerültebbek közé sorolható.

Vasárnap „A vörös sapka” Vidor Pál népsziműve adatott. Az élénk, hatásos jelenetekben gazdag darab nagy tetszést aratott. Cséky Ilona s Németh József az agg házaspár szerepében remekül alakított. Sz. N. Demjén Mari a címszerepében igen kedves volt, úgy ügyes játéka, mint kitünő dalai általános tetszést arattak. Krecsányiné Teréz szerepében elragadta a közönséget megrázó hévteljes játékával. Boránd mint Szél Matyi humoros játékával ezúttal is kitünt s Aranyhegyi, mint Janó és Szurok csizmadia a karzának derült perczeket szerzett. A többi szereplők szintén megtettek mindent a siker érdekében.

Hetfőn a „Szélháziak” Rákosi Jenő bohózata mulattatta a közönséget. A szerepek mind jó kezekben voltak. — Cséky Ilona Klementine szerepében igen sikerült alakot nyuj-

Ganizka asszony, midőn egy nap legidősebb fiának kabátjára egy gombot felvarrt s véletlenül egy szerelmes levelet talált kabátzsebében, oly dühbe jött, mint a multkor leányának ártatlan mutatványai felett. Ezen szerelmes levél ugyan oly hangon van írva, hogy senki sem lehetett kétségben ezen gymnasiumi szenvedély platonikus jellege felől, de miután annak tárgya egy színésznő volt, Erzsébetnek erélyesen kelle közbelépni, hogy kedvenczét a csalfa syrén hálójába ne kerítse. Ez alkalommal prédikációval kezdte. A themát Salamon mondataiból vette, s miután a legkomolyabban meg lett intve és figyelmeztetve, a szerelemtől égő ifjút elküldték a városba s ott egy félig elvirágozott néne szigoru felügyelete alá helyezték.

Kieofás plébánosnak jó szive volt s mint általában ezen veszélyes adománnyal megáldott emberek, ő is lágyszivű, gyöngé ember volt s rokonai s barátai mindig rettenetesen kifosztották. Egy ideig Erzsébet asszony nyugodtan nézte ezt, de később már megunt a mindannyiszor, midőn Kleofás pénzt kölcsönzött, drámai jelenetek fejlődtek ki, úgy, hogy a szegény Kleofás megfogadta, miszerint többé senkinek a világon pénzt nem ad kölcsön.

A faluban élt nővére, ki egy szabóhoz ment nőül; Ganizka asszony szerint ez megbocsáthatlan mesalianc volt. de azért sógorát mégis segítette, s a maga valamint Alexa számára a ruhát nála csináltatta. A szerencsétlenség épen úgy akarta, hogy a szabó egy selyemruhát nyomoruságosan elrontott vala, s a szerencsétlen abban a pillanatban midőn a

tott s Németh, mint Doroghy János, folytonos derűtségben tartotta a közönséget. Igen jó alakot nyujtott Boránd is Jablunozsa Péter szerepében, csak az a kár, hogy túlságos nagy ört ragasztott, miáltal niaszkja izléstelenne vált. Oly művészi tehetségnek, amiből Boránd, semmi szüksége, hogy ily üres külső hatású számító eszközöket vegyen igénybe. Különösen ki kell emelnünk Sz. N. Demjén Mari játékát, ki Kabbellát, az ábrándzó asszonyt s a szülő orral ábrázolta. Krecsányiné, mint Alfréd s Vadnay Vilma mint Tinka igen ügyesen játszottak.

Keddén Cséky Ilona jutalomjátékául a „Szerelmem boldondjai” című 4 felvonásos francia dráma adatott. Cséky Ilona alig választhatott volna művészi temperamentumához méltóbb szerepet, mint az általa előadott. Mint Pazza Paula, a hitvesi szerelmében sértett nő, nagyszabásu tehetségét teljes érvényere emelte. A felriadt nőiség vegyes érzelmei művészi öszhangba egyesültek hévteljes játékában, mely iránt a közönség a legnagyobb elismeréssel adózott. Mellette Demjén Mari tünt ki ügyes játékával, ki Ronzoff Évát személyesítette. Ki kell még emelnünk Medgyaszai Evelint s Krecsányinét, kik kisebb szerepeiket igen jól adták. Abonyi, mint Limours gróf a hálóba került férjet, Németh a részvétteljes házibarátot. Latabár a férfias erélyű rokoni a náluk már megszokott correctséggel adták. Somló kis szerepében ezúttal is választékosan mozgott; szóval az összejáték teljesen megfelelő volt.

Szerdán az operette muzsája foglalta el a tért „Methuzalem Herceggel”, Strauss János dallamos művével. Cserváry Ilona s Vadnay Vilma, a közönség kedvencei, ezúttal is diadalmasan állottak meg helyüket s a többi szereplők is mindenben megfelelték feladatuknak.

Csütörtökön „A kaviár”, Csiky bohózata került színre. A darab a számos valószínűtlen helyzet daczára is

nő legjobban dult-fült, azzal a kijelentéssel vélte megszelídíteni, hogy ezúttal úgy sem kell a kontót kifizetni, miután férje a lelkész ur csak nemrég irt alá javára egy váltót.

Erzsébet pár pillanatig mereven állt, ezután vallatni kezdte férjét, s midőn megludta a dolgot, a legkevésbé sem bosszankodott, hanem kijelentette, hogy ezentul a pénznek nem szabad nála lenni, s hogy váltóját semmi föltétel alatt sem váltja be. S ezen órától kezdve, a midőn a pénztár kulcsa nála volt, a világ legszeretreméltóbb asszonyává lön. A jó Kleofásnak azonban a prédikációt még sem engedték el s a következő vasárnap hallgatóit a biblia következő paraphrásisával örvendeztette meg: „Abból a gazdaságból nem lesz sok, hol pazarolnak, de amelyet összetartanak az nagygyá lesz”

A derék emberre tulajdonkép szerencse volt, hogy felesége, miként magát kifejezte, rajta ült a „pénzes zsákjain.” Most sokszor olyal engedhettek meg magoknak, amiről ez előtt le kellett mondani, ezenkívül Erzsébet minden hónapban meglehelős összeget vitt a takarékpénztárba. Kleofás azonban hébe-korba igen kínos helyzetbe jutott, midőn valamely barátja érzékenyen rajzolta előtte állapotát s nem is segíthetett rajta. — Egyeste midőn az orvos újra száz forintot kért tőle, mely összeget három nap mulva visszadni ígérte, Kleofás megsokalta a dolgot s igyekezett feleségét megnyehitni. De biz ez nem sikerült.

— Soha se hittelek volna oly érzéketlennek, mondá

tetszést aratott, mi főleg az ügyes előadásnak köszönhető. Németh a hágyón ostobának rajzolt vidéki gyógyszerész szerepében sok humorral játszott. Nagy hatást keltett továbbá Boránd a kimért modorú gyógyszerész-ségéd szerepében melyet valódi művészettel adott elő. Cséky Ilona a jóságos gyógyszerészné szerepében igen kellemes alakot nyújtott. Krecsányi Lilla szerepében igen ügyesen ábrázolta a kalandor „leghajósit” s Medgyaszay Evelin, mint Mariska naiv szerepét sikerrel oldotta meg. Csatar a gőzhajózási kapitány szerepében igen jól patlogott s Kantai Teréz, Makayné és Vácsi Vilma az agyszüzek szerepében sok humorral mozogtak.

Pénteken gyermek-előadásul „Hófehérke és a törpék” című latványos tündérrege adatott. Az előadás, czéljának megfelelőleg, d. u. ö. órákor vette kezdetét. A színikör igen érdekes képet mutatott. Mindeffélé kedves gyermek arcok kandikáltak elő, szőnyű kíváncsisággal lesve a esodadolgot. S az előadás nem csupán a gyermek sereget hanem a „megiett” publikumot is kielégítette. Cséky Ilona mint Azala királynő imponans jelenség volt; Medgyaszay Evelin, mint Hófehérke, nem egy ragyogó gyermekszembe csalt könnyű megható játékaival. A többi szereplők is kedvvel játszottak, úgy hogy az előadás iránt elismeréssel kell adoznunk.

HIREK.

— (A városunkban) több mint három év óta állomásozó huszárszázad f. hó 14-én vonult el új állomahelyére, Paulisra. A tisztikartól eljáráságunk több tagja az elvonulást megelőző estén rendezett társas vacsoránál vett búcsút.

végre takarékoságod már nagyon is messzire megy; biz nem sokkal jobb vagy a zsigorinál, ki elássa a pénzt:

— Nem szánok-e mindent neked, nem-e a gyermekeknek válaszoló -- de azt nem engedem meg többé, hogy elpazarolod pénzedet. Egyszerű jó gazdasszony vagyok, s ez csak kedves lehet neked. Legközelebb mindjárt prédikálhatsz is erről. Valaszd e jeljét: A dolgas asszony a férje koronája s ne feledd el alkalmas helyen beleszúrni: „A kinek egy erényes hitves adatott — az sokkal ékebb, mint a legszebb drágakövek.”

— Inkább zsarnok, — mint jó gazdasszony vagy.

— Nem áll-e a szentírásban, felelte a nő: „a szorgalmas kéz fog uralkodni.”

— Legközelebb ezen mondatról fogok prédikálni: Isten megbünteté, mert egy nő kezeibe adta őt.

A pap maga is megijedt, midőn e szavakat kimondá, de várakozása ellenére Erzsébet egész nyugodt maradt.

— Legalább belátod, szól moosolyogva, — hogy isten téged kezeim közé teremtett; de nem foglak tovább szerencsétlenné tenni, s azért teljesen szabaddá teszek. Válni fogunk, s neked mi sem áll majd utadban, hogy a legfőbb egyházi méltóságokat elérhesd.

— De Erzsébet . . .

— Teljesen boldognak akarlak látni. Ne ellenkezzél; tehát végre kiismertelek s e szerint fogok cselekedni.

Másnap bement a városba, s midőn visszatért, Kleofás félénken kérte, hogy kivel jart.

— (Hymén.) Veréss József drósházi evang. lelkész úr f. hó 16-án vezette oltárhoz Horpácsi Juliska kisasszonyt, Dancs Béla városi jegyző úr bájos gyámleányát.

— (A szarvasi) Függetlenségi Kör Kossuth Lajos születésének 80-ik évfordulóját saját helyiségében (fő utca, Darida-féle ház) f. hó 19-én társasvacsorával üli meg.

— (A szarvasi illetőségű) katonajonczok f. hó 16-án a „Barány” vendéglő nagytermében táncvizgalmat rendeztek, mely virradtig tartá együtt a tagyszámu közönséget.

(Névmagyarosítás.) Lövy Antal csabai járási segéd szolgabíró vezetéke nevének „Lévai”-ra kért átváltoztatása belügyminiszteri rendelettel engedélyeztetett.

— (A b-gyulai) „sportklub” őszi galambdíjverseny lövészete és táncmulatsága f. hó 17-én tartatik meg. A kékszinű betűkkel nyomott meghívók (az egyeslet színe) a napokmár szétküldettek.

— (B-gyulán) az oláh teplom előtti teren Kis Adolf 18 tagból álló komédiás társulata ütötte fel sátorfáját. Mutatványaik nagyon ügyesek s a közönség tömegesen látogatja előadásait.

— (József főherceg) ő fensége e hó 27-én érkezik Gyulára, a honvédsapatok megszemlélésére. Ittléte alatt Göndöcs B. apát ur vendége lesz.

— (Légghajózás Bécsben.) Silberer Viktor kilencedszer tette meg légi utját Bécsben. Mielőtt felszállott volna a legáramlatot kikémlelendő, apró kis gömböket bocsátott fel, melyek egyikében egy kis utánczott elefantot is légbe eresztett. A madarak bizonyára elbámulhattak e négylábu látásra, mely az ő birodalmukba felhatolt. A legújó különben 44 percig volt a felhők között, azután szerencsésen kikötött Stöckerauban.

— (Egy színésznő) öngyilkossági kísérlete, Párisból sürgönyzik hogy Feyghine kisasszony, a Théâtre Français tagja, egy kitünő szépségű orosz nő, kinek első

— A püspöknél, volt a rövid felelet.

Csakugyan nemsokára a püspöktől egy levél érkezett melyben megígéri a plébánosnak, hogy kanonokka teszi, mi-helyt szándéka elválni a feleségétől.)*

Ezt nekem köszönheted, mondá Ganizka asszony, tiz év mulva püspök leszesz.

— Ellenkezőleg, csak szabadságodat akartam visszaadni.

— Nem kell: jer légy jó, nézz barátságosan reám. Hisz mindent megteszek a mit csak kívánsz.

— Oh az nem megy úgy, amint hiszed, felelt szigoruan ránézve a nő, előbb térden kell bocsánatot kérned, azutan majd meglátjuk mi a teendő.

— Azt csak nem tehetem, rebegte a férj, megláthatná valaki.

— Senki sem fogja meglátni, válaszoló a nő és elzárta a szoba ajtaját, de ez egyszer egészen meg kell hódolnod Kleofás, érted, egészen, s hogy ezt megkönyitsem, fülhuzom a — kacabajkat.

A jövő vasárnap a plébános Pál apostolnak a Korinthusiakhoz intézett 2-ik levele 2-ik fejezetet prédikálta, mely szól „A töredelmes bűnös fölmentéséről.”

*) A gör. egyesült papoknak, hogy magasabb egyházhivatalokra jussanak, nőtlenségnek kell lenniük.

föllépteiről annak idején sokat beszéltek és a kihez igen szép reményeket kötöttek M. herceg lakásán ennek jelenlétében golyót röpitett mellébe. A golyót eddig még nem sikerült kihuzni. Ez már a negyedik eset, hogy ez az excentrikus hölgy saját élete ellen tör

— (A 68. számú Rodichezred.) mely nagyobb részt békésmegyei fiúkból áll, s mely az okkupáció előtt Budapesten tartózkodott, most Miskolcra, hol még csak másfél év óta van, e hó elején ismét a fővárosba megy állandó tartózkodásra.

— (A békésmegyei virilisek.) A megyei igazoló választmány augusztus 29-én tartott ülésében a megyei legtöbb adó fizetők névsora tárgyalás alá vétetvén, 1 folyó szám alatt gróf Wenheim Frigyes kigyósi lakossal és ennek 64.234 frt 4 krnyi egyenes állam adó összegével nyitattott meg.

— (Szerelemes) komornyik. Ferraraban Gaetano Sordini komornyik meggyilkolta fiatal urnőjét Pasquali Pavennelle Lujza bárónőt. A hölgy, mivel komornyikja folyvást üldözte őt szerelmi vallomásaival, felmondott neki. A minap aztán, mikor a bárónő egyedül ebédelt, az embertelen komornyik rárohant s egy borotvakéssel nyakát metszé. A gyilkost elfogták.

— (Hetvennapig aludt.) A párisi Beaujou kórházban fekvő hosszualvó nőről kiról volt alkalmunk megemlékezni már annyira helyre állott, hogy egy hét mulva elhagyhatja az intézetet. Ma is el mehetne ugyan már, azonban orvosai, ki 94 napig kezelte, még tanulmányozni óhajtja.

Bertnard Marcelline már járkal, beszél, eszik, alszik rendesen. Naponta a kertbe is kísétál.

— (A „Pesti Hírlap”) a közelgő új évnegyedben, Mikszáth Kálmántól fog közleni regényt. A gyorsan nagy hírnévre kapott s a külföldi kritika által is egyhangulag magasztalt kitünő írónak első nagyobb szabású műve ez melyre joggal kíváncsiak lehetnek mindazok, kik Mikszáth apró mesteri rajzait ismerik. A „Pesti Hírlap” szerkesztősége, mint a hozzánk beküldött új előfizetési felhívásból látjuk, egyáltalán azon van, hogy a sokat és sokfélét nyújtó lap tartalmát egyre érdekesebbé és vonzóbbá tegye. Az országgyűlés összeülése után a „Pesti Hírlap” minden nap két teljes iven fog megjelenni. Közölni fog illusztrált beszélyeket, továbbá mint eddig is, képeket és zenedarabokat. Politikai irányánál fogva, mely teljesen független, a „Pesti Hírlap” minden irányban megmondhatja az igazat, a kormánynak úgy, mint a különböző pártoknak. Erélyesen küzd minden visszaélés ellen, csak az igazságot tartja szem előtt s a magyar nemzeti politika és közmívelődés érdekeit szolgálja minden téren. A kitünő publicistikai és szépiródműi erők, melyek a „Pesti Hírlap”-ot támogatják, továbbra is megmaradnak. Elég ezek közül Beksics Gusztáv, Borostyáni Nándor, Eötvös Károly orsz. képviselő, Mikszáth Kálmán, Törs Kálmán orsz. képviselő stb. neveit említenünk. A „Pesti Hírlap” nagy terjedelme és mindenre kiterjeszkedő tartalma dacára a legolcsóbb politikai napilap. Előfizetési ára, egy évre 14 frt, félévre 7 forint, három hónapra 2 frt 50 kr egy hónapra 1 frt 20 kr. Az előfizetések a hó bármely napján történhetnek s a pénzek postautalványon a „Pesti Hírlap” kiadó hivatalához, Budapest, nádor utca 7, számú küldendők.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos: Sipos Soma.

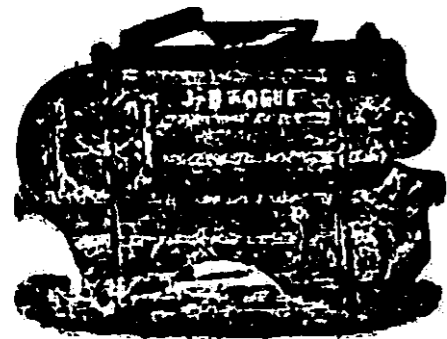
H i r d e t é s e k.

B U O G L E J Ó Z S E F

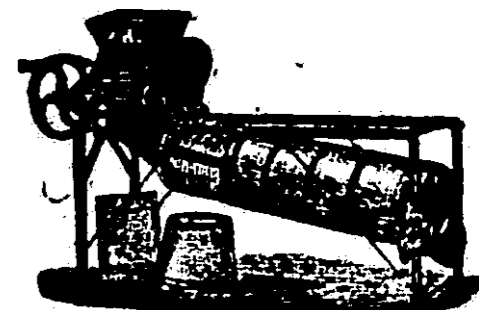
gép és rostalemez gyára Budapesten.

Gyár: váci ut az osztr. államvaspálya közelében. Raktár: váci körút 68. sz.

Ajánlja minden gazdasági kiállításon kitüntetett, javított gyártmányait mint:

Trieuröket változó rostára
Tisztítógépeket szelelővel
Különlegességeket malmok számára
28.466 szabadalmazott hármasekéket.

Cséplőgép-rostákat lyukasztott és hasított lemezeket

vas, acél, és horganyból, valamint mindennemű gazdasági gépek és szereket.

Árjegyzékek kívánatra ingyen.

139. sz.
végh. 882

Árverési hirdetés.

Alolrott közzé teszi, hogy a budapesti kir. keresk. és váltó törvényszék 1881 évi 39875 sz. alatti Koru D. végrehajtatónak, Kohn Áron végrehajtási szenvedett ellen 350 f. és jár. iránt elrendelt kielégítés végrehajtás foganatosítása alkalmával lefoglalt és 363 frt. 37 krra becsült bolti árucikkek és házi butorok nyilvános árverés útján eladandók, minek a helyszínén Szarvason leendő eszközzésére határidőül 1882 év Szeptember 22-ik napjának délelőtti 8 órája kitűzetik, melyhez a venni szándékozók ezennel meghivatnak.

Kelt Szarvason 1882 évi Szeptember 13-ik napján.

Terrai László

bir. végrehajtó.

GUTJAHR és MÜLLER Budapesten

Első budapesti Trieur, rostalemez és gazdasági gépgyár (ezelőtt BBOGLE J. és MÜLLER

a Margit-hid közelében

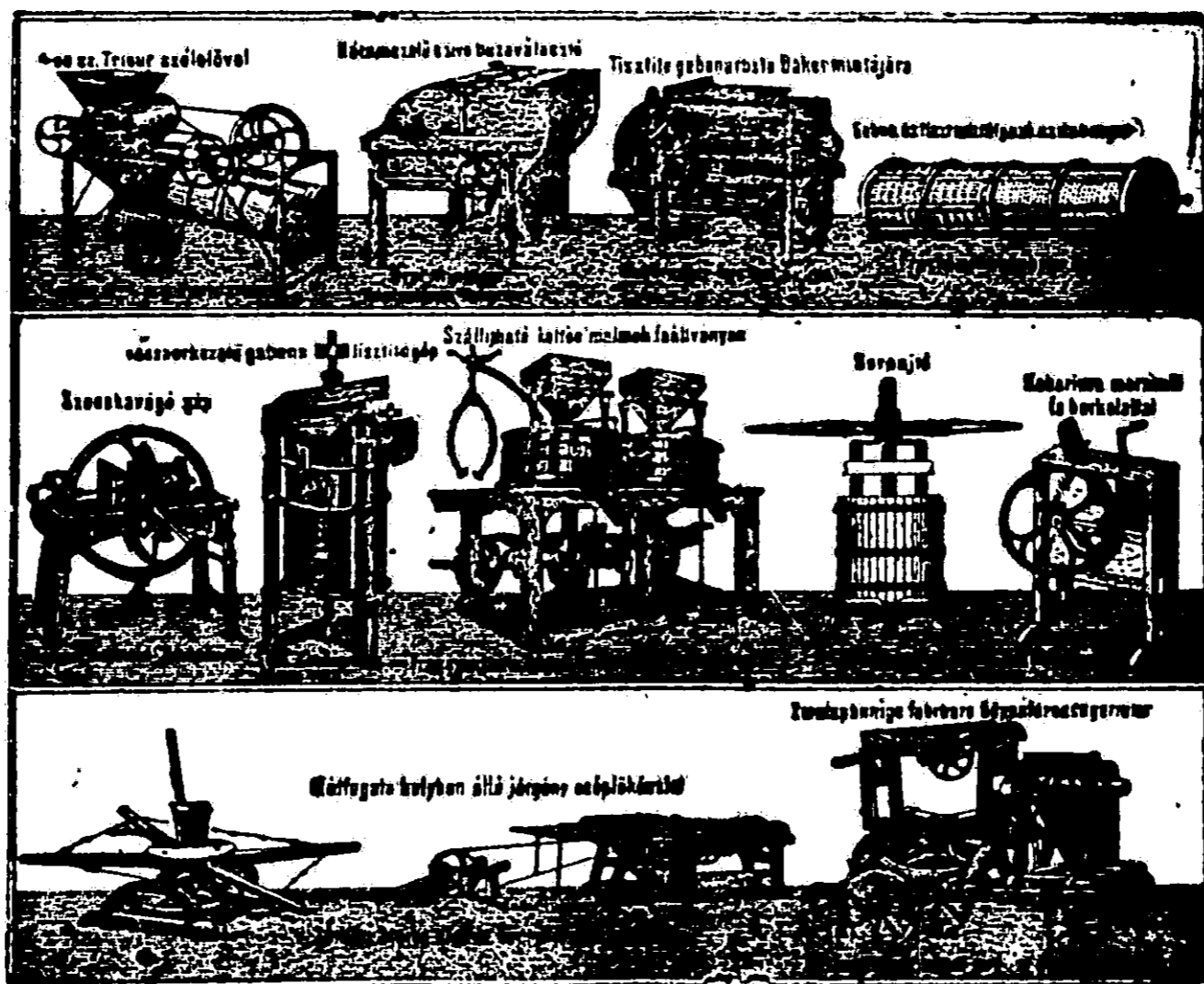
ajánlják szolid szerkezetű és javított gyártmányukat, mint:

Trieurök gazdaság számára

Járgány-cséplőgépek.
Szelelő-rosták.
Kukoricza-morzsolók.
Szeckavágók,
Borsajtók.

Különlegességek malmok számára.

Duplamalmok.
Malom trieur-hengerek.
Gabona osztályzó hengerek.
Koptató-gépek.
Daraválasztó-gépek,
Tarárok, Detacherök.

Malom-alkatrészek, u. m.

Transmissiók

Szíjkerekek

ROSTALEMEZEK:

Cséplőgéprosták..

Liszthengersizíták.

Koptató lemezek.

Ráspolylemezek.

Árjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve,

Gyári raktár és képviselőség Szarvason Elefant Pál urnál.

„ÁRPA D” IRODALMI

ÉS NYOMDAI INTÉZET

S Z A R V A S O N,

ajánlkozik mindennemű nyomdai munka gyors és diszes kiállítására

Községi és gyámi rovatos iven,

H I V A T A L O S N Y O M T A T V Á N Y O K,

minden alakban,

Ü G Y V E D I E S K E R E S K E D É L M I N Y O M T A T V Á N Y O K

F A L R A G A S Z O K, K Ö R L E V E L E K,

levélfejek és levélborítékok, névjegyek, füzetek és könyvek

a legjutányosb áron állittatnak ki.

 Vidéki megrendelések pontosan teljesittetnek.

A z Á r p á d i n t é z e t ü g y v e z e t ő s é g e

Szarvason.